

ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಆಕೆ ಇರುವಂತೆ
ಸಹಜವಾಗಿ, ಇಡಿಯಾಗಿ
ಗುರುತಿಸುವುದು
ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಗಂಡಸರಿಗೆ
ಡಾ.ವಿನೋದ ಭೀಮ್ ಹೇಳಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

195:ಪ್ರರುಷರ ನಾಕ ನರಕ-4

ಪ್ರರುವರ ಮನೋವೇದನೆಯ ಬಗೆಗೆ ಮಾತಾಪುತ್ರಿದ್ದೇವೆ.
ಪ್ರಪುರಾಷರು ತಮ್ಮ ನೈಜ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಹೋಗಿ
ಅಫಾತಕೊಳ್ಳಬಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತ, ಸಮಾಜವು ಒಷ್ಣವ ಕೃತಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು
ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ತನ್ನತನವನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತ ಬಳಗಬಿಗೆ
ಶರಣಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಸಹಜ ಭಾವನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸಮಾಜದ ಬ್ರಹ್ಮ ಬೀಳವರು
ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ. ನಡೆಯುವ ವಿಧ್ಯಮಾನದಲ್ಲಿ
ತಮ್ಮದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋರಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದು ನನ್ನ
ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನಿಖಾವವನ್ನು ಮನಸ್ಸನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸುಮಾರು 60-70 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು. ಈಗ ‘ಹಿರಿಯರು’
ಅನುಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಾವೆಲ್ಲ ಆಗ ತಾನೇ ಕಣ್ಣ ತೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ಪುರುಷ
ಪ್ರಥಾನ ಸಮಾಜವೇ ಎಲ್ಲಿಡೆಯಲ್ಲೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಸ್ತಿತ್ತು. ಹೆಣ್ಣಿಗಳ ಗಂಡುಗಳ
ನಡುವೆ ಅಡ್ಡಗೊಡೆಯಂಥ ನಿರ್ಬಂಧವು ಕ್ಷಚಾಟಿದರೆ ಎಟ್ಟಿಕುವಂತಿತ್ತು.
ಹೆಣ್ಣಿಗಳಂಡಾಗಳ ದಾಂಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋರಾಡ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವನ್ನು
ಸಮಾಜವು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣಿಗಳಂಡಾಗಳ ಕೇವಲ
ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲ. ಇದು ಎಷ್ಟು
ಮಟ್ಟೆಗೆ ಎಂದರೆ, ಕಿಶೋರ ಕಿಶೋರಿಯರು ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬೇಕೆತು
ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹಿರಿಯರು ಸಹಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲ. ‘ಪನೋ ನೀವಿಷ್ಟಿರು
ಮದುವೆ ಆಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದಿರಾ?’ ಎಂದು ತಮಾಜೆಯ ನವರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನದ
ಹುಳುಕನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಂಟೆಂಬಿಬ್ಬೆ ಮುಂತಾದ ಆಟಗಳನ್ನು
ಬಾಲಕರೂ, ಮರಕೋರಿ, ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನಂಥ ಆಟಗಳನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿಮುಕ್ಕಳೂ
ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಬಂಧವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾತು ಮೇರಿದರೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ/ಗಂಡುಬೀರಿ
ಎಂದು ಅಡ್ಡಹೆಸರು ಇಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಳ್ಳೆರೆ ಪ್ರರುಷ ಪ್ರಥಾನ್ಯಾತೆಯು
ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಅಳುವಂತೆ ಗಂಡಸರನ್ನು ಅಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಂಥ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೇಕಿದವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದೆ. ನನ್ನ
ಅಳವಿನೊಡನೆ ಬಂದ ಹೆಣ್ಣಿ ಜಾತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಸಮಕಾಲೀನರು
ಮಾಡುವಂತೆ ನನ್ನದೇ ತಿಳಿವಕೆಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು
ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿ ಕ್ರಮೇಣ ಹೆಣಸರನ್ನ (ನನ್ನ ಅರಿವಿಗೆ ಬರದಂತೆ)
ಮೂರು ಮೂಲಮಾದರಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲು ಶರುಮಾಡಿದ. ಮೊದಲ
ಮಾದರಿಯೆಂದರೆ, ರಕ್ತ-ಸಂಬಂಧವಿರದ ಹಿರಿಯ ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ತಾಯಿ ಅಥವಾ
ಅಕ್ಕ ಎಂದು ತಿಳಿಯವುದು ಈಗ ಹಿರಿಯ ಹೆಣಸನ್ನ ಅಂಟಿ ಎನ್ನುವಂತೆ.
ಹಾಗೆಯೇ ಕಿರಿಯ ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ತಂಗಿ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಹೀಗೆಕೈ?
ಮಾತ್ರ/ಸೋದರಭಾವದಿಂದ ನೋಡುವುದು ಲ್ಯಾಂಗಿಕ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ
ದೂರವಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು. (ಆಗ ಶಾಲೆಯ
ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ‘ಬಂಧುಭಿಗಿನಿಯರೇ...’ ಎಂದು
ಶುರುಮಾಡಿ, ‘ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು’ ಎಂದು ಸೇರಿಸಿ ತನ್ನ ಹಂಡತಿಯ ಕಡೆ
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಜನರಲ್ಲಿರು ನಗುತ್ತಿದ್ದರು.) ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು
ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಈಕೆ ರಕ್ತಾಂಧನದ ದಿನದಂದು ಕೀಗೆ ಶಿಕ್ಷ ಮಹಡಗಿಗೆಲ್ಲ
ರಾಶಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಸೋದರಭಾವವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದಾಗ ಆಕೆ
ಹೇಳುತ್ತೇನು? ‘ನಾನು ರಾಶಿ ಕಟ್ಟುವುದು ಬಾಂಧವ್ಯ ಬೇಳಿಸಲು ಅಲ್ಲ, ನನ್ನ
ಬಗೆ ಕಾಮಘಾವನೆ ಬರದರೆ ದೂರವಿಡಲ್ಕೆ.’ ಇದಕ್ಕೆ ವೃತ್ತಿಕ್ರೂವಾಗಿ
ಇನ್ನೆಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೂ ನನ್ನ ಸೈಹಿತನಿಗೂ ಒಬ್ಬಳು ರಾಶಿ

ಕಟ್ಟಿದವಳು ನಂತರ ನನ್ನ ಸೈಹಿತನಿನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದೂ ಇದೆ. ಇಂಥ
ಸಂಗತಿಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಂಬಿಕೆಯ ಕಣ್ಣಗೆ ಬೀಳಬೇ ಮರೆಯಾಗಿರುವ
ಹೆಣ್ಣಿಗಂಡಿನ ಸಂಬಂಧಗಳ ಸಂಕೇತಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಬೇಳಕು ಬೆಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಹೆಣಗಸರನ್ನು ಸೋದರ ಭಾವದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಹದಿವಯಸಿಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಸಹಜವಾದ ಕಾಮೇಣಿ ಹುಟ್ಟಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ಆದರೆ
ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾಗಿ ಯಾರನ್ನು ಕಲ್ಲಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ಗಲಿಬಿಲಿ
ಆಯಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮದುವೆಯಾಗುವ ತನಕ ಯಾವರೆ ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು
ಕಾಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಕೂಡಿದ್ದು ಎಂಬ ನಿತಿ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿತ್ತು!
ಹಾಗಾಗಿ ಪರಿಕಿಟ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗೆಗೆ ಕಾಮಭಾವನೆ ಮೂಡಿದಾಗ ತಿಪ್ಪವಾದ
ತಿಪ್ಪಿತ್ತು ಭಾವ ಹುಟ್ಟಲು ಶುರುವಾಗಿ ನೀಲಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ
ಪರಿಹಾರವೇ ಎಂಬೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಎರಡನೆಯ ಮಾದರಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು:
ನಾಟಕ ಚಲನಚಿತ್ರ, ಜಾಹೀರಾತು ಮುಂತಾದ ಮಾಡ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಪರಿಕರುವಿಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣಿಗಳನ್ನು
ಕಾಮಿಸಲು ಅಡ್ಡಿಲ್ಲ! ಹೀಗೆ ಆರ್ಕಫೆಕ್ ಹೆಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ನೋಡುತ್ತ
ಭೋಗವಸ್ತುವನಾಗಿ ಕಲ್ಲಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಬೇಳಿಯಿತು. ಆಗಿನ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತು ಇಷ್ಟಪಡುವ ಹೆಣ್ಣಿ ‘ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೇ ಏನಾ
ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಹೂಡಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ಹೀಗೆ
ಶ್ರೀತಿಸುವುದು ಒಬ್ಬರನ್ನು, ಮದುವೆ ಆಗುವುದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಎಂಬ
ವಿಭಜನಾತ್ಮಕ ಧೋರಣೆ ಬೇಳಿಯಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಇನ್ನು ದೊಡ್ಡವರದ ನಂತರ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೂರಾದೆಯ
ಮಾದರಿಯಿಂದರೆ ಹೆಂಡತಿ. ಮದುವೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ದೇಶವಿಂದರೆ
ಸಂತಾನೋಳ್ಳತ್ತಿ. ಇದರ ಹಿಂದ ಕಾಮವಂದರೆ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದು, ಹಾಗಾಗಿ ಅದನ್ನು
ನಿರ್ಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರವು ಇತ್ತಲ್ಲವೇ? ಪರಿಹಾಮವಾಗಿ ಗಂಡಹೆಂಡಿರ
ನಡುವ ಕಾಮಕ್ಕಿರೆಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಣಾತ್ಮಕವಾದು
ಹಾಗೂ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವುದು ಏನೂ ಇರುತ್ತಿರಲ್ಲಿ.
ಮಕ್ಕಳಾದ ನಂತರವಂತೆ ಗಂಡಹೆಂಡಿರ ಕಾಮಸಂಬಂಧ ಅಪ್ಪಬ್ಬಜ್ಞ
ಎನ್ನುವಂತಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೊಳಿಕ ಸಾಗಿತ್ತು ಹೇಗೆಯಿ? ನೀವು
ನಂಬುತ್ತಿರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಆಗ ‘ಹೆಣಗಸರ ಬುಧಿ ಮೊಳಕಾಲ ಕೆಳಗೆ’ ಎನ್ನು
ಗಾದೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವರು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದರು!

ಇದಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಾದರಿಯೂ ಅವರೂಪಕ್ಕೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು:
ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿಯನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದು. ಆಕೆಯನ್ನು ಕವಿಕ್ಲಾನೆಯಿಂದ
ವೈಭವಿಕರಿಸುವುದು. ಆಗ ಪ್ರೇಮವಿವಾಹಗಳನ್ನು (ಹಿರಿಯರ ಅಂಯ್ಯ
ಅಲ್ಲವಾದರಿಂದ) ಸಮಾಜ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.
ವಿಷಿಕೆವಂದರೆ ಪ್ರೇರಿಸಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಕಲ್ಲನೆಗಳು
ಶ್ರೀಮಂತವಾಯಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ
ಕಾಲಿಟ್ಟಳೋ ಸಾಧಾರಣ ಹೆಣ್ಣಿಗಿ ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಬಂಧದ ಮಾದರಿಗಳು ಒಂದು ತಲೆಮಾರು
ಕಳೆದಮೇಲೆ ತಾಗಲೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದು ದಾಂಪತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ
ಬೀರುತ್ತಿದೆ. ದೃವ್ಯಾಂತಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ: ನನ್ನ ಗಂಡನೆಗೆ
ಸೆಕ್ಕೆ ಬೇಕು, ಆದರೆ ರಸಿಕನ ಬೇಡ. ಇವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಗೆ ಗೋಗರೆದು
ನನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬಿಸಿ ಮದುವೆಯಾದ ಕಾಣಿತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ಪ್ರತಿಭಾಗಿನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಸಂತಾನೋಳ್ಳತ್ತಿಯ ಯಂತ್ರವನಾಗಿ ಬಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಿಗ
ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ‘ನನ್ನ ತಂಗಿಯ ತರಕ’ ಎನ್ನುತ್ತ ನನ್ನ ತಂಗಿಯ ಜೊತೆಗೆ
ಸಂಬಂಧ ಬೇಸಿಸಿದ್ದ್ದೆ.

ಇದರಭ ಏನು? ಇವಳು ತಾಯಿ, ಇವಳು ಸೋದರಿ, ಇವಳು
ಭೋಗವಸ್ತು, ಇವಳು ಹೆಂಡತಿ, ಇವಳು ಪ್ರೇರಿಸಿ ಎಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು
ವಿಭಜನೆಯ ದಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವಾಗ ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ, ಸಹಜ
ಜೀವಿಯಾಗಿ ಕಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಗಂಡಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು
ಸಾಹಚರ್ಯ, ಸಾಂಗತ್ಯ, ಅನ್ನೋನ್ನೆ ದೂರ ಉಳಿದವು!
ಲಾಚಿತ ಸಹಾಯವಾಗಿಗೆ ಕರೆಮಾಡಿ: 8494944888.